

ва само да ся разумѣватъ като да иматъ намѣреніе, че говорѣтъ съ намѣреніе да ни помагатъ да разберемъ оныя силы и съвършенства, които сѣ часть отъ духоуены-ты му превъсходства: защото на друго мѣсто ся казува, “Богъ е Духъ.” Рѣчи-ты, които казуватъ, че “гдѣто ся умножи грѣхъ-тъ, изобилува благодать-та,” и че “даромъ ся оправдаваме чрезъ вѣрѣж-тѣ,” не трѣбува да ся разбираатъ като че даватъ власть да грѣшимъ, което щѣше да противорѣчи на всичко-то наклоненіе на Писаніе-то, но като че осуждаватъ мысль-тѣ за спасеніе-то отъ нашѣ-тѣ справедливостъ, и като че увеличаватъ Божіѣ-тѣ любовь, и ни показуватъ, пѣть-тъ къмъ Бога. И колкото рѣчи казуватъ: “безъ освященіе никой не ще да види Бога:” бой ся отъ Бога и варди заповѣди-ты му, защото това е всичка-та челоуѣчтска длѣжностъ:” не трѣбува да ся разбираатъ като че ны учѣтъ за спасеніе-то отъ дѣла-та ни, но като че показуватъ свойство-то и благополучіе-то на обърнаты-тъ грѣшникъ, който е създавъ въ Иисуса Христа за добры дѣла. Освященіе-то е часть на спасеніе-то му, а не причина съ коюто го придобыва. Огледало-то на Божіѣ-тѣ истинѣ има нѣкакъ си различни страны. Една страна трѣбува за това, а друга за онова свойство. Превърща ли нѣкой Божіѣ-тѣ благодать въ раскошество? Нему трѣбува да представимъ на неотбѣжнѣ-тѣ нуждѣ на освященіе-то чрезъ Божій-